

manns. Bem. 1912. márc. 20. Uj Színpad. (Dr. Bárdos Artur igazgatása alatt.)

Bretán Miklós, színész, sz. 1887 márc. 25-én, *Naszódon*. Színipályára lépett 1913 szept. havában.

Brethol Berta, a hamburgi városi színház énekesnője, 1882. június 6-án vendégszerepelt a Nemzeti Színházban, a »Hugonctták« *Valentina* szerepében. »Kellemes jól iskolázott hanggal és nagy színpadi rutinnal bir, úgy hogy bátran elmondhatjuk, hogy az utóbbi években, Wiltné kivéve, színpadunkon nem hallottunk hozzáfogható *Valentinát*«, — jegyzi meg róla a Pesti Hírlap, 1882. jún. 7.

Bretz Mariska, színésznő, sz. 1884 jan. 12-én, *Békésen*. Megh. 1912. ápr. 12-én, u. o. Színipályára lépett 1904-ben.

Breznay Anna, színésznő, sz. 1868. szept. 14-én, *Székelyvárvárhelyen*. Mint színészyermek, pályáját 1884-ben kezdte (virágvasárnap) *Jakab Lajos* soproni társulatánál, naiva szerepkörben. Első szerepe *Berczik Árpád* »Nézd meg az anyját, vedd el a lányát« c. vígjátékban *Iza* volt. 1899-ben férjhez ment *Kiss István* jónévű bari-tonistához, azonban 1898-ban elvált tőle. A drámai szerepkör összes válfajaiban játszott. Jónévét gyarapította: *Arad*, *Debrecen*, *Szabadka*, *Miskolc*, *Pécs* és *Kassa* színpadjain. Két ízben működött a fővárosban, előbb *Beöthy Lászlónál*, a Magyar Színházban, majd a *Városligeti Színkörben*. Három utolsó évét *Pozsonyban* töltötte *Polgár Károlynál*, ahol 1914. márc. havában megülte (*Gertrudisban*) 30 éves jubileumát és szeptember havában nyugdíjba ment.

Breznay Dénes, sűgó. Színipályára lépett 1871. jan. 1-én.

Breznay Geyza, jellemszínész, komikus, sz. 1840. febr. 4-én, *Sátoralfajhelyen*, megh. 1911. dec. 26-án, *Budapestben*. Iskoláit Sárospatakon végezte; 18 éves korában, 1858. jún. 16-án színész lett, szülei ellenzésére. (Atyja *B. István*, Zemplén vm. főorvosa, anyja *Kossuth Lajos* nővére volt, *Kossuth Karolina*, aki azonban még 1848-ban meghalt.) Első igaz-

gatója *Hubay Gusztáv*. Ettől kezdve mindig a legjobb vidéki színtársulatoknál működött és a legjobb buffo-komikusok egyike volt, ki mint rendező is nagy hírnévre tett szert. 1897-ben *Kecskeméten*, majd *Miskolcon* szíinigazgató, 1898. jan. 4-én megtüli 40 éves színészi jubileumát *Kecskeméten*, »A cigány« címszerepében. Nagy lelkesedéssel működött közre nyugdíj-intézetünk felvirágoztatásán. Erdemei, elismeréséül az Orsz. Színészegyesület dísztagjává választotta meg és hogy örökös tisztjének élete utolsó pillanatáig eleget tehesen, a színészpalota gondnokságát is reá bízták. 1901. jan. 1-én nyugalomba vonult. Színműve: »Két huszár és egy bakancsos«, népsz. 3 felv., énekkel és tánccal. Neje: *Balogh Róza*, *Balogh Istvánnak*, a híres úttörő szíinigazgatónak leánya, *Balogh Gusztáv* karnagy nővére, sz. 1838. jún. 26-án, *Hőgyészen*, megh. 1896. okt. 17-én, a nagysurányi színészmenedékházban. 1853. aug. 10-én lépett a színpályára, mint társalgási és komika-színésznő, *Tóth János* társulatánál. Ő volt a vidék *Krasznay Mihije*.

Breznóbányán 1883. jún. 5-én *Balogh István* kis társulata hirdette a magyar színpadi művészetet. »Nem kell nekik a magyar nyelv, németet óhajtanak nagyon«, — írja a vándor szíinigazgató naplójában. »Igérték valamivel több publikumot, de németre«, — jegyzi meg sok keserűséggel az úttörő harcos.

Briesemeister Ottó, berlini tenorista, jeles *Wagner-énekes*, sz. 1865-ben, megh. 1910. jún. 16-án, *Berlinben*. 1907-ben nálunk is fellépett a »*Salome*« c. operában, melyet a boroszlói operatársulat mutatott be itteni vendégszereplése alkalmával, a *Király Színházban*.

Brieux (brü) Eugéne, francia színműíró, sz. Párizsban, 1858. jan. 19-én. Előbb ujságíró volt, majd sokat dolgozott a színház számára. Nálunk a Nemzeti Színház több színművét mutatta be. Ilyenek: »*Szabadulás*«. (Ford.: *Ivánfi Jenő*. 1897.) »*A bölcső*«, 1901. febr. 14. Ford.: *Gábor Ignác*. Felújították 1922. szept. 18.) »*A vörös talár*«, 1901. okt. 18. U. o. (Ford.: *Fábián István*. Felújították 1922.